

V Praze, 13. dubna 2021

Zkušenosti rodičů využívajících služeb dětské skupiny v období jejich uzavření – kráceno

Příloha k otevřenému dopisu Ministru zdravotnictví za otevření dětských skupin

„Kromě naší Sofie - máme v rodině ještě téměř roční dvojčata. Od srpna Sofie docházela každodenně do dětské skupinky, kde si záhy zvykla a vždy se tam moc těšila, jak se shledá s nějakými svými vrstevníky, protože doma jí malí sourozenci nebyly parťáky. Navíc maminka s péčí o dvojčata přišla o hodně času, který dříve výhradně věnovala Sofii, já jsem (částečně v důsledku covidu) změnil zaměstnavatele a ačkoliv mohu pracovat na home office, tak brát si OČR by bylo ve zkušební době netaktické. Nesmyslné zavření skupinky nás proto silně zaskočilo. Postupně se nám během prvního týdne uzávěry podařilo najmout pro Sofii hlídačky a rovněž částečně začali vypomáhat prarodiče (jsou sedmdesátníky, čili svěřit jim děti na dlouho nelze), abych denně ušetřil kolem 3-4 hodin na soustředěnější práci, zatímco druhou polovinu pracovní doby doháním se všemi dětmi v zádech a po nocích.-(Kromě vícenákladů za hlídání (kdy jsme za březen vydali za hlídání něco málo přes dvojnásobek ve srovnání se skupinkou a přesto mi získaný čistý čas klesnul na polovinu) Viděno na příkladu naší Sofie, nejen že jí dětská skupinka vrstevníků chybí se všemi důsledky, ale v dětské skupince se setkávala řádově se 3-5 dětmi a 2 chůvami. Nyní během uzávěry prostřídala 4 studentky na hlídání a 4 prarodiče.“

L.Š.

„Sama už jsem psala ministryni Maláčové, ale prý to v té době (cca 2týdny zpět) nebyla prioritou, a věřím, že větší tlak ze strany veřejnosti může pomoci. Za dobu, kdy můj syn chodil do jeslí (po celou dobu pandemie) se nikdo nenakazil covidem. Mému synovi jsou 3 roky, potřebuje kolektiv dětí a v mikrojeslích se v průběhu dne potká s méně dětmi než když s ním vyrazím do parku. A všem je nám snad jasné, že 3letému dítěti nevysvětlíte 2 metrový odstup a zároveň nemám v plánu ho zavřít doma mezi 4stěnami, což by mělo katastrofální dopad na rozvoj jeho osobnosti, předpoklady, tak i na mou osobní psychiku (nejen protože bydlíme v malém bytě, ve kterém to dítě prostě nedokáže vydat svou energii). Zároveň pro mě osobně je to velmi náročné, jsem matka samoživitelka a syna mám svěřeného v plné péči. Moji rodiče mi s hlídáním nepomohou (jsou přeci nejohroženější skupinou – tak když nesmím dávat dítě ke kamarádům, nebudu ho dávat jeho prarodičům). Vzhledem k pandemické situaci jsem přišla o svou práci a jako matka s dítětem doma nemám ani možnost vyrazit na pohovor, abych novou práci získala, natož následně do práce docházet. Nemám nárok na ošetrovné ani jinou podporu ze strany státu. Díky bohu mi kamarád od května dohodil malý úvazek, který ovšem ani z daleka nepokryje naše rodinné výdaje. Nevnímám větší nebezpečí možné nákazy v mikrojeslích (4DĚTI a 1 vychovatelka) než u běžného pobytu v parcích. Naopak syna sebou musím vodit na nákupy, do lékárny, k doktorovi, (a vysvětlíte 3letému synovi, že si má vzít rukavice, nestrkat je do pusy a nechat si nandány respirátor - když vám uprostřed obchodu začne řvát, že se dusí). Byla bych velmi vděčná, pokud by se opět dokázali otevřít mikrojesle a já tak měla možnost uživit svou rodinu, v noci zase na chvíli spát místo práce.“

J.Š.

„V minulém roce byly příjmy naší rodiny o více než polovinu nižší než v roce předchozím - studio mého partnera díky současné situaci přišlo o téměř všechny zakázky. Ztrátu příjmu jsme resili z úspor a zakázek jiného charakteru. Zavření jesličky pro nás znamená ztrátu mého příjmu 6h týdně, což je pro nás v současné situaci celkem vážná ztrata. O psychickém rozpoložení a nervozitě, když se pokousíme pracovat z domova se dvěma malými dětmi behajícími kolem nás, se radeji nezminuji :-)) Otevření jesličky by nám celkově velmi pomohlo.“

B. Bl.

„S manželem oba pracujeme a současná situace, resp. plošné uzavření mateřských škol včetně dětských skupin a mikrojeslí, představuje pro naši rodinu obrovskou zátěž. Vzhledem k nízkému věku dětí, jenž do dětských skupin docházejí, a vysokých nároků na péči a pozornost, kterou vyžadují, je téměř nemožné dlouhodoběji zvládat práci (byť z domova na home office), péči o děti a základní zajištění chodu domácnosti. V našem případě se to negativně podepisuje na naší schopnosti plnit pracovní povinnosti a dále pak na psychické i fyzické pohodě celé naší rodiny. Jednoduše řečeno - my i spousta dalších rodičů v podobné situaci se pohybujeme na hranici psychického a fyzického vyhoření. V neposlední řadě strádají i děti, kterým chybí kamarádi a v jejich věku tolik potřebná socializace. Nezbytnost plošných restrikcí v období tzv. tvrdého lockdownu vzhledem k závažnosti epidemiologické situace chápeme. Co ale pochopit nedokážeme je opomenutí dětských skupin a mikrojeslí při postupném rozvolňování. Taková zařízení mívají většinou kapacitu 4 - 7 dětí plus jedna chůva a tudíž nepředstavují z epidemiologického hlediska závažnější hrozbu. Provozem dětských skupin a mikrojeslí navíc Česká republika naplňuje jeden ze závazků vůči Evropské unii (od které na provoz skupin čerpá dotace), tj. podpora brzkého zapojení rodičů malých dětí (zejména žen) na trh práce. Možnost pracovat, kterou nám dětské skupiny umožňují, nepředstavuje výhodu jen pro nás (ve smyslu kariérního růstu a zajištění příjmu), ale i pro stát, kterému odvádíme nemalé daně. Jsou to ale právě nekonceptní kroky státu, které naší snahu podkopávají a tlačí nás na hranice našich možností. Troufám si tvrdit, že neexistují žádná data, která by nedovolovala dětské skupiny a mikrojesle otevřít již v tzv. I. fázi rozvolňování. Vláda postupuje ve svých krocích nekonceptně a nesystematicky - vzhledem k tomu, že je v plánu otevřít dříve předzahrádky nebo povolit vnitřní shromažďování až 10 lidí se neotevření dětských skupin a mikrojeslí jeví jako výsměch všem rodičům, zejména těm pracujícím.“

V. M. Č.

„Aktuální situace je taková, že z tohoto důvodu musí má žena zůstat s Matým doma a nemůže tedy ani částečně začít pracovat a vlivem jejího zdravotního stavu se navíc musíme částečně v péči střídat - tedy to citelným způsobem zasahuje do našich životů..“

M.N.

„Nás celkem dost negativně toto dlouhodobé uzavření dětské skupiny zasáhlo. Je velmi náročné skloubit 24 hodinovou péči o dítě s pracovními povinnostmi. Je to také špatné pro naši dceru, která od září 2020 začala chodit do skupinky s tím, že se jí proces zvykání se na nové prostředí ve skupině už několikrát kvůli opatřením přerušil. Proto bychom si moc cenili toho, kdyby se skupinka otevřela 12.4.“

Roz S.Shero

„Dětské skupiny se uzavřeli dva týdny před mým porodem dvojčat. Teď je máme už dva týdny doma, spoléhala jsem na to, že se starší syn vyblbne ve školce s dětmi a já budu mít více času na miminka. Za této situace je to teď hodně náročné, nemohu se pořádně věnovat ani starsimu synovi, ani miminkum, takže odbývám všechny tři a o tom, jsem na vše sama, babičku máme jen jednu a daleko a manžel musí být každý den dlouho v práci.“

DS Beroun

„Od té doby, co jsou zavřené dětské skupiny, se snažíme podělit se o prostor v bytě se dvěma staršími sourozenci na home schoolingu a s mužem, který pracuje už jen z domova. Nejtěžší je to hlavně v deštivějších dnech, kdy se nedá jít ven. S dvouletým klučíkem, který chce všechno objevovat a vyřádit se, dá jen těžko dohodnout na tom, aby byl potichu, protože všichni ostatní musejí u počítače.... Trápí mě i další osud těchto dětských skupin, protože přerušení jejich provozu může hodně zasáhnout jejich další fungování.“

I. L.

„Jsem na mateřské a chtěla bych se vrátit do práce, ale kvůli nynější situaci všichni moji kolegové pracují z domova. Manžel je OSVČ. My nemáme žádnou pomoc s hlídáním, protože babičky a příbuzní bydlí mimo ČR.“

E.A.

„Do skupinky mi mel nastoupit už i mladší syn a ja mela nastoupit zpět do práce, kam me nevezmou abych jim sla hned na osetrovne (hlasenou mam rodicovskou do 3let ditete, domluveny jsem mela castecny uvazek, kam me prijmout nemusi), navic z povahy me práce neni ani mozne, abych tam chodila, jak do holubniku, podle toho, jak se nase vlada zrovna vyspi a co ze dne na den zakaze.“

E.V.

„Pracuji jako programátorka. Je to náročná práce. Zejména pro matku s dětmi, která po delší pauze začala pracovat opět v týmu, s dalšími lidmi. I po roce jsem v procesu návratu, je to frustrující. Mám stejné vzdělání jako moji kolegové, jen méně odpracovaných let, ale spadla jsem na úroveň juniora, člověka po škole, zatímco většina mých spolužáků z vysoké školy jsou na pozicích, kde vedou ostatní lidi. O rozdílu v platech se asi ani nemusím zmiňovat. Pandemie mi můj návrat opravdu nezlehčuje a nyní mi ho téměř znemožňuje. Pracuji hlavně po večerech a neefektivně, nemám žádný volný čas. Chápala jsem uzavření DS k 1. březnu jako nutnost, ale odkládat jejich znovuotevření jen vytváří nelehké situace dalším rodinám, potažmo ženám.“

P. H.

Kontaktní osoba: Karolína Nedělová, nedelova@prostorprorodinu.cz, tel 774 442 131

Česká ženská lobby je síť organizací, která hájí práva žen v České republice. V současnosti spojuje 36 proženských organizací. Jejím cílem je přenášet skutečné problémy žen na politickou úroveň a zlepšovat podmínky žen ve společnosti. Je součástí Evropské ženské lobby, která sdružuje ženské a genderové organizace Evropy a spolupracuje s evropskými institucemi. Česká ženská lobby prosazuje zájmy všech žen bez ohledu na jejich rasu, etnický původ, zdravotní stav, sexuální orientaci, věk, náboženství či víru.